

give det hele Stof, thi man kan ikke give ham et Bevis for at være fyldestgørende uddannet, uden at Eksaminationen har omfattet det hele Stof; men i adskillige af Fagene har man ikke nogen Lærebog paa Dansk, saaledes at vedkommende Elev ikke er Stand til ved Hjælp af en Lærebog paa Modersmaalet at skaffe sig de Kundskaber, han ikke har faaet igennem Forelæsningerne. Studenterne er altsaa henviste til at læse Lærebøger paa udenlandske Sprog. Det er der nu efter min Mening i og for sig ikke noget at sige til, saafremt de magter de fremmede Sprog saa fuldkomment, at de kan læse Bøger paa disse Sprog, uden at det fører til Misforstaaelser. Men de Bøger, der i visse af Veterinærvidenskabens Fag foreligger paa et fremmed Sprog, svarer i deres Fremstilling ikke altid til vedkommende Lærers Opfattelse paa de paagældende videnskabelige Omraader. Derfor forekommer det mig, at Eleven bliver meget vanskeligt stillet. Først spilder Læreren efter sin Mening Elevens og sin egen Tid ved det utidige Forelæseri, som vi maa se at komme bort fra paa vore videnskabelige Institutioner, hvor det kan ske. Dernæst mangler der for Eleven et Undervisningsapparat i Form af en af Læreren godkendt Lærebog. Endelig er det for det tredje Skik paa Landbohøjskolen, at man i visse af Fagene, efter hvad der er mig meddelt, eksaminerer paa Grundlag af haand- eller maskinskrevne Hæfter, som sælges til de studerende til en meget høj Pris. Men nu ved enhver akademisk Borger eller anden Student, som har maattet lade sig nøje med saadanne Hjælpemidler, at der i dem findes talrige Fejl. Man er ved Brugen af et saadant Hjælpemiddel i allerhøjeste Grad afhængig af, om den forudgaaende Student, hvis Arbejde man benytter, har forstaaet Disciplinen og skrevet rigtigt, og selv om der i Tidens Løb tilføjes en Del Korrektioner, er det ikke en Gang sikkert, at disse er rigtige, thi man kan ogsaa misforstaa, naar man retter. Derfor forekommer det mig, at der er ganske overordentlig god Grund til at imødekomme det Ønske, der, saa vidt jeg forstod, blev fremsat af den ærede Ordfører for Venstre, at Rigsdagen faar Lejlighed til nærmere at overveje Undervisningen paa Landbohøjskolen baade med Hensyn til dens Rækkevidde og med Hensyn til den Metode, der anvendes. Og i denne sidste Henseende vil jeg for min Del foreløbig meget stærkt hævde, at det ikke bliver fyldestgørende, før man gør

Undervisningen i dens Princip fuldkomment videnskabelig, saaledes at den studerende — og det gælder ikke alene den veterinærstuderende, det gælder alle de studerende, ogsaa de landbrugsstuderende — faar Lejlighed til ved praktisk Arbejde, men naturligvis med videnskabelig Metode som Grundlag, at selverhverve sig det væsentlige af den Viden, han skal have. Det er paa disse Omraader som paa alle andre slet ikke Kundskabsmængden, der er det afgørende, men det, at den studerende er blevet vant til at arbejde videnskabeligt, saa han selv kan gaa videre, naar han kommer ud i det praktiske Liv. Det, at man underviser ved Forelæsning og i høj Grad ved litterære Hjælpemidler, er Hovedgrunden til, at et overvældende Antal af de Mennesker, der har faaet selv den allerbedste Undervisning, vort Land kan give, kommer til kort, naar de kommer ud i det praktiske Liv, fordi de nu ikke længere har den Barne pige, som Professoren og Lærebogen har været for dem, og hvis de ikke har ualmindelig personlig Begavelse i Retning af selvstændig Forskning og selvstændig Brug af, hvad de har lært, saa kommer de til kort. Det er derfor nødvendigt, at al Undervisning, ogsaa den videnskabelige, paa Landbohøjskolen omlægges saaledes, at man først og fremmest lærer den studerende at arbejde selv; og paa dette Punkt er der meget store Mangler, saa vidt jeg foreløbig kan se.

Idet jeg gør disse enkelte Bemærkninger i al Kortfattethed, og navnlig idet jeg udbeder mig Svar fra den højtærede Landbrugsminister angaaende Havebrugsundervisningen, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Tingets Velvillie.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til velvillig Fremme. Det gaar ud paa at ansætte en Række Lærere ved Veterinær- og Landbohøjskolen, saa at sige næsten indenfor alle Omraader, og Baggrunden for det er en Udvidelse og Modernisering af Undervisningen. Med det samme Formaal for Øje har man jo allerede nu begyndt at udvide Bygningerne derude stærkt i Henhold til en Lov, der blev vedtaget i Fjor, og Elevantallet er ogsaa stigende. Baade Undervisningens Udvidelse og Væksten i Elevantallet taler for Udvidelse af Bygningerne og for Ansættelse af flere Lærere.

Der foreslaas her oprettet et Profes-